

Louis Legrand

Tussen vrouwen en woelingen

Een tentoonstelling in het Provinciaal Museum Félicien Rops

Van 01 juli tot 30 september 2006

Van 10u tot 18u, alle dagen open (in september gesloten op maandag)

Louis Legrand werd geboren in Dijon in 1863. Zijn verlangen om kunstenaar te worden is zo groot dat hij avondlessen volgt aan de Academie voor Schone Kunsten van Dijon, terwijl hij overdag werkt als bankbediende. In 1883 wint hij de Prix Desvoge.

In 1884 verhuist hij naar Parijs waar hij zich vrij snel, samen met Félicien Rops, zal toeleggen op de gravuretechniek. Rops zegt trouwens over hem : “Wat een man die Legrand, hij zou hoeken kunnen vinden in een biljartbal”. Zijn geliefkoosde techniek is de aquatint, monochroom of in kleur. In zijn moeilijke beginperiode gaat hij nog heel onervaren en onbeholpen te werk. In die jaren leeft hij vooral van de tekeningen die hij maakt voor jeugdkranten.

Vanaf 1887 werkt Louis Legrand mee aan de krant *Le Courrier français*. De wekelijkse tekeningen die hij aan de krant bezorgt beelden vaak de prostitué en haar klant uit. De nadruk ligt echter niet op het speelse genot maar wel op het verval en de dood die die personages te wachten staan. Nadat hij gerechtelijk vervolgd werd voor obsceniteiten en een korte gevangenisstraf heeft uitgezeten, zet Legrand een punt achter zijn carrière als cartoonist.

In 1891 werkt hij met een reeks illustraties in kleur mee aan een nummer van de *Gil Blas illustré* dat een reportage brengt over de *cancan*, een wervelende revuedans geschreven door Erastène Ramiro. De reportage belicht de voornaamste uitvoerders en ook de uitputtend strenge trainingen die de dansers moeten doorstaan. Met 6000 verkochte exemplaren raakt de naam van Legrand dankzij het tijdschrift bekend in heel Frankrijk. Aangemoedigd door dit succes overhaalt de uitgever Dentu Legrand ertoe om op basis van zijn eigen aquarellen etsen te maken die het jaar zullen uitgegeven worden onder de titel *Le Cours de Danse Fin de Siècle*, met een herwerkte tekst van Ramiro.

Na zijn reeks over de *cancan* te hebben afgewerkt, interesseert Legrand zich voor de danswereld en is hij vaak terug te vinden in de coulissen en repetitieruimtes. Vooral het voorbereidend werk vóór de dansvoorstellingen trekt zijn aandacht. Naast de vele aquatinten, tekeningen en pasteltekeningen, maakt hij ook twee albums over de danswereld. De eerste is getiteld *Les Petites du ballet* en telt dertien aquatinten die de evolutie van toekomstige ballerina's vertellen. Het andere album heet *La Petite Classe* en behandelt in twaalf grote illustraties het leven van professionele danseressen.

In 1896 stelt de galerij “L'Art Nouveau” van Samuel Bing bijna tweehonderd gravures van Louis Legrand ten toon en biedt zo een overzicht van zijn werk.

In 1900 ontvangt Legrand een zilveren medaille op de Wereldtentoonstelling in Parijs. In 1906 ontvangt hij het Legioen van Eer. Hij overlijdt totaal vergeten in 1951.

Het Parijse nachtleven, de bars, de privé-clubs, de cabarets vormen de geliefkoosde onderwerpen van de kunstenaar. Hij is Henri de Toulouse-Lautrec en anderen voorafgegaan in de weergave van de *cancan* en van de half-mondaine vrouwen in Montmartre. De tentoonstelling in het Provinciaal Museum Félicien Rops belicht al deze thema's, waarbij het accent vooral ligt op de gravurekunst in zijn werk.

Provinciaal Museum Félicien Rops
Rue Fumal 12 – 5000 Namen
Tel. 081/22.01.10 – Fax: 081/22.54.47
www.ciger.be/rops
E-mail : rops@ciger.be
Geleide bezoeken : 081/22.01.10

Toegangsprijs : 3 € / Kortings tarief: 1,5 €
Combi-ticket (permanente collectie en tijdelijke tentoonstelling): 5 € / Kortings tarief: 2,5 €

Catalogus:

Louis Legrand

Véronique Leblanc en Victor Arwas, auteurs

Met een catalogus van het gravurewerk van Louis Legrand met wetenschappelijke toelichting door Victor Arwas

Talen: Frans-Engels

160 p., 120 illustraties in kleur

Papadokis uitgeverij, London

Prijs: 33 €.